

NY MUSIK

i samarbete med
Borås konstmuseum

Spectra & Ivo

Staffan Mossenmark: *Nocturne* (1996) – uruppförande

Giacinto Scelsi: *Tre Pezzi* (1956)

Fredrik Ed: *Mút* (1996)

—paus—

Ivo Nilsson: *Orgelpunkter* (1997–)

Axelsson/Larsson/

Nilsson/Sjögren: *Skisser av Erland Brand*

Fredrik Österling: *Måle-et-dictus* (1997) – uruppförande

Ivo Nilsson – trombon

Slagverkstrion Spectra:

Jonny Axelsson, Jonas Larsson, Per Sjögren

Onsdagen den 5 februari 1997, kl. 20.00

Museet, kulturhuset, Borås

Musik i Väst

Staffan Mossenmark (f.1961): *Nocturne* f. slagverkstrio o. trombon (1996)

Formmässigt gestaltas verket mycket enkelt genom två helt olika tillstånd, ett linjärt, där långsamma utdöende klanger framträder, och som dess kontrast ett flyktigt tillstånd av hastig gestik, intensiv i sitt uttryck.

Detta att blanda primitiv elektronik och dess vardagliga ljud är något Staffan Mossenmark vid ett flertal tillfällen använt sig av och då i en serie verk med en mer idébaserad grund och av en mer social karaktär. Detta stycke kan i någon mån ses som en integration av dessa idéer i en mer traditionell kammarmusikalisk form.

Giacinto Scelsi (1905–88): *Tre pezzi per trombone solo* (1956)

”Tre stycken” för solotrombon av den italienske tonsättaren Giacinto Scelsi är det allra första verket för oackompanjerad trombon. Det ingår i en serie om ”Tre pezzi” för olika soloinstrument. Gemensamt för dessa är hans intresse för centraltoner och fokuseringen på artikulation och dynamik som är ställd på sin spets.

Fredrik Ed (1964): *Mít* för slagverkstrio (1996)

Mít är en förkortad version av slagverkskvintetten *Flesh* (1991). I enlighet med sin föregångare är *Mít* komponerad i linje med traditionell skandinavisk slagverksmusik och blev till med anledning av mina rudimentära kunskaper inom, men stora intresse för, etnologi, psykologi och fylogeni. *Mít* är av uppenbart rituell karaktär och ett verk som tillkommit genom Spectras enträgna uppmaningar om en kortare version av sin föregångare. Instrumentariet är tämligen decimerat, från 77 instrument till 19. (Fredrik Ed)

Ivo Nilsson (f.1966): *Orgelpunkter* (1997–) för slagverkstrio och trombon

Orgelpunkter är knappast någon komposition. Snarare en position – en klanglig pedal. Någon slutgiltig version är inte att vänta, då den vägrar sätta punkt. (Ivo Nilsson)

Erland Brand Med utgångspunkt från ett antal bilder av Erland Brand skapar Spectra & Ivo ett stycke musik.

”Erland Brand föddes 1922 i Arvika. [...] Redan i 15-årsåldern bestämde han sig för att bli konstnär [...] han begav sig söderut för att så småningom bosätta sig i Göteborg och bli elev på Slöjdföreningens skola (1944–47) respektive Valands konstskola (1947–51). [...] All konst handlar om form. Enligt Erland Brand måste formens uttryck alltid göras med måleriska medel. Hans teckningar från 1950-talet, utförda i blyerts eller bläck, uppvisar en stor spännvidd både då det gäller form och fantasirikedom. [...] Här föreligger en dialektisk kontrapunktik där korta och effektiva linjer kontrasteras med längre, trådliknande och sökande. [...] Musiken är, vid sidan av bildkonsten, den konstart ur vilken Erland Brand hämtar kraft och stimulans. Antingen lyssnar han på medeltida musik eller på samtida musik av t.ex. Schönberg, Messiaen, Bartók, Varèse, Stockhausen eller John Cage. [...] (Utdrag ur Elisabeth Lidéns text i skriften ”Erland Brand”, utg. 1995 av Sveriges Allmänna Konstförening i samband med separatutställningar i Stockholm och Göteborg.)

Fredrik Österling (1966): *Måle-et-dictus* (1) för trombon och slaverkstrio (esquisses 961220–970109)

Måle-et-dictus har som titeln antyder något både med *det sagda* och *det manliga* att göra. I en planerad svit om tre verk (för trombon och slagverk, trombon och cello respektive trombon och kammarensemble) ville jag skissa på de olika retoriska/musikaliska drag som på ett eller annat sätt kan härledas till manliga föreställningar om tillvaron. I detta första lilla stycke är den manliga riten i centrum. Den eller de riter som återspeglas i såväl det politiska som det mer nära sociala livet; de riter som tenderar att förenkla och komplicera i samma andetag. Riten kan här också förstås som social kod, vilken i detta fall klingar i musikalisk form. (Fredrik Österling)